

[Brusvang.]

havde søgt den støtte, som vi mente i første omgang var rimelig. Det er ingen kritik af ministeriet, naturligvis ikke.

Så blev der stillet to spørgsmål, som man fastholdt, og det første var dette: hvor står det egentlig i lovforslaget, sådan forstod jeg spørgsmålet, at denne lov også gælder for virksomheder, som kommer i vanskeligheder? Jeg må indrømme, at jeg mener, det er kommet til udtryk igennem § 1, stk. 2, pkt. 3, hvor der står:

„i andre tilfælde, hvor særlige omstændigheder . . .“.

Det er rigtigt, at der dér er nævnt et specielt tilfælde som særlige omstændigheder, men det ændrer jo ikke, at man netop under pkt. 3 har ordene „i andre tilfælde, hvor særlige omstændigheder . . .“. Jeg mener altså, at der er dækning i disse ord, men hvis man ikke fra radikal side mener, at det er tilstrækkelig klart præciseret, all right, så vil vi da gerne medvirke til, at det bliver præciseret.

Og så det sidste spørgsmål: er dette ikke noget, der fører til konkurrenceforvridning? Ja men hver gang vi finder, at der er behov for en eller anden form for hjælpeforanstaltning over for erhvervslivet, må vi jo se i øjnene, at der ligger en vis form for konkurrenceforvridning i forholdet mellem dem, der får bistanden, og dem, der ikke får bistanden. Det er bare ét af de mange hensyn, vi må tage med ind i overvejelserne, men i princippet kan jeg godt være enig; jeg mener bare, at når den afgørelse har været overvejet, er resultatet dette, at her er altså et af de tilfælde, hvor vi ikke kan acceptere det.

Må jeg så blot til sidst sige, at der var nogle, der spurgte: kan der overhovedet være behov for det her? Jeg vil godt sige, hvordan dette er kommet frem, det er nemlig kommet frem via en praktisk kommunalmand. Det er en mand, der sidder som CDs repræsentant i Ølstykke, hr. Hillerup Jensen, som efter sin erfaring på stedet har følt, at her var en sag, som det var rimeligt at gå frem med.

(Kort bemærkning).

Aase Olesen (RV):

Det viser måske faren ved at tage den slags gode ideer udefra. Det havde nok været

en god idé, om centrum-demokraterne havde vendt den en ekstra gang. Jeg påpegede netop i mit første indlæg, at dette ikke er udtryk for en erhvervsstøtte efter behov. Der er overhovedet ikke andre kriterier, end at der er tale om nyetablering.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om udbygning af banestrækningen mellem Høje-Tåstrup og Roskilde.

(Lovforslag nr. 126. Fremsat 16/12 75).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Knud Damgaard (S):

Det er en tilsyneladende lille sag med et stort trafikalt perspektiv.

Anlæg af 2 ekstra spor mellem Høje-Tåstrup og Roskilde er et rimeligt forslag i forhold til Plan 90. Det vil betyde en forbedring af fjertrafikken i den sjællandske Intercitytrafik, både med hensyn til hastighed og driftsintervaller, og desuden er der sådanne muligheder for at øge lokaltrafikken mellem Roskilde og København, at det kan overflødiggøre S-baneudbygningen fra Høje-Tåstrup til Roskilde. Vi må betragte dette sidste som et anliggende, der skal dokumenteres i praksis, og er tilfredse med, at det i bemærkningerne siges:

„Dette anlæg udelukker ikke, at der på et senere tidspunkt kan foretages en forlængelse af S-banen fra Høje-Tåstrup til Roskilde.“

På dette grundlag er vi klar til et positivt arbejde med sagen i trafikudvalget.

Jens Jacobsen (V):

Bemyndigelsen til ministeren for offentlige arbejder til at lade anlægge et tredje og fjerde spor med tilhørende stationer mellem